

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-2295/2011-60

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja pod 1. Grozdane Kojadinović iz Splita, Papandopulova 21, OIB: 43659038559, pod 2. Rose Zanini, Italia, San Michele al Tagliamento, Via Andromeda, Italia, OIB: 69409190578, pod 3. Christine Zanini, Italia, Udine, Via Felleto 103, OIB: 56435287553, pod 4. Mira Čulapa iz Splita, Požeška 1, OIB: 17621484755, pod 5. Karla Čulapa iz Splita, Istarska 13, OIB: 07880611293, pod 6. Sineve Kukoč iz Zadra, Ive Senjanina 12a, OIB: 09375686735, pod 7. Borisa Juričića iz Šibenika, Udarne dalmatinske brigade 36, OIB: 2647263897, pod 8. Ivanke Šore, pok. Dragana, pod 9. Marine Flanjak Šljivar iz Splita, Kralja Petra Svačića 4, OIB: 98922202375, pod 10. Ramone Šore, zastupane po zakonskoj zastupnici Marini Flanjak Šljivar, OIB: 95663659154, pod 11. Suzane Šore iz Splita, Petra Svačića 4, OIB: 63863722334, pod 12. Stanka Šore iz Okruga gornjeg, Put liveli 16, OIB: 20358039799, pod 13. Vjere Banović iz Splita, Domovinskog rata 37, OIB: 27931011597, pod 14. Franke Kuvačić iz Splita, Pujanke 83, OIB: 03128052465 i pod 15. Grozdane Gobac iz Arbona, Švicarska, OIB: 0344365210, svi zastupani po punomoćniku Emilu Šeparoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju, Split, Starčevićeva 1, OIB: 14823943776, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić iz Splita, a ona po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri d.o.o. iz Splita, pod 2. Ivice Parlova iz Splita, Varaždinska 2/b, pod 3. Igora Ivaniševića iz Splita, Kupreška 98, zastupanog po punomoćnicima Ivi Smrke i Maji Smrke, odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ivo Smrke i Maja Smrke iz Splita i tuženika pod 4. Stjepana Ivaniševića iz Žrnovnice, Domljanovića 34, radi utvrđenja ništetnosti, nakon glavne i javne rasprave zaključene 31. siječnja 2020. uz sudjelovanje tužiteljica Ivanke Šore i Vjere Banović, punomoćnika tužitelja Emila Šeparovića, odvjetnika u Splitu, zamjenika punomoćnika tuženika pod 1. Nenada Čovića, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Budimir & partneri d.o.o. iz Splita, punomoćnice tuženika pod 3. Maje Smrke, odvjetnice u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ivo Smrke i Maja Smrke iz Splita, na ročištu za objavu presude 11. ožujka 2020.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se djelomično ništetnim Ugovor o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., solemniziran kod javnog bilježnika Marije Ivančić iz Solina, poslovni

broj OU-162/97, i to baš u dijelu označenim točkom 9. OSIGURANJE, kojom točkom tuženik pod 2. Ivica Parlov kao punomoćnik ranijeg tuženika pod 3. Ante Ivaniševića dozvoljava osiguranje kredita odobrenog od strane tuženika pod 1. upisom založnog prava na teret nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i čest. zem. 474/2 k.o. Split.

II Utvrđuje se da je u cijelosti ništetan Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2, ovjeren kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu, pod brojem OU-13/98 22. siječnja 1998.

III Nalaže se upis brisanja založnog prava – hipoteke upisane pred zemljišnoknjižnim odjelom Općinskog suda u Splitu, na teret nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i čest. zem. 474/2 k.o. Split, pod brojem Z-5250/98, u korist Alpe Jadran banke d.d. Split.

i

riješio je

I Ne dopušta se preinaka tužbe sukladno podnescima tužitelja od 22. siječnja 2017., 26. lipnja 2017. i 25. listopada 2019.

II Nalaže se tuženicima da tužiteljima solidarno naknade troškove postupka u iznosu od 42.250,00 kuna, u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi iznos od 3.750,00 kuna zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelji su 15. rujna 2011. ovom sudu podnijeli tužbu protiv tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. u stečaju, pod 2. Ivica Parlova i pod 3. Ante Ivaniševića, radi utvrđenja ništetnosti točke 9. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., solemniziranog kod javnog bilježnika Marije Ivančić iz Solina, pod brojem OU-162/97, u dijelu pod točkom 9. OSIGURANJE, kojom točkom tuženik pod 2. Ivica Parlov, kao punomoćnik tuženika pod 3. Ante Ivaniševića dozvoljava osiguranje kredita odobrenog tuženiku pod 2. Ivici Parlovu od strane tuženika pod 1. upisom založnog prava na nekretninama označenim kao čest. zem. 474/1, 476, 474/2, površine cca 5.276 m², k.o. Split, te radi utvrđenja ništetnosti Dodatka br. 1. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2, ovjerenog kod javnog bilježnika Boška Jurišića iz Solina, pod brojem OU-13/98 22. studenog 1998., uz upis brisanja založnog prava u zemljišnim knjigama. Tužitelji u tužbi navode kako je stvarni vlasnik predmetnih nekretnina prednik tužitelja Stjepan Ivanišević – Kukoč, pok. Ante - Paška, da su predmetne nekretnine bile uknjižene kao vlasništvo nepostojeće osobe Ante Ivanišević – Kukoča pok. Stipe. Nadalje, tužitelji u tužbi navode kako je tuženik pod 3. Ante Ivanišević tuženiku pod 2. izdao punomoć na temelju koje ga ovlašćuje da zasnuje založno pravo na predmetnim nekretninama u korist domaćih ili stranih banaka s kojima sklopi ugovor o kreditu, iako tuženik pod 3. nije bio vlasnik predmetnih nekretnina. Tuženik pod 2. Ivica Parlova da je sa tuženikom pod 1. Alpe Jadran Bankom d.d. u stečaju sklopio ugovor o kreditu i da je banka na temelju tog ugovora o kreditu upisala založno pravo na nekretninama koje su stvarno vlasništvo sada tužitelja, a ranije prednika tužitelja.

Nadalje, tužitelji u tužbi navode kako je u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Splitu, pod brojem P-9442/09, 12. ožujka 2010. donesena presuda kojom se nalaže

brisanje zemljišnoknjižnog upisa prava vlasništva čest. zem. 160/1 ZU 7226 k.o. Split sa imena Ante Ivanišević – Kukoča, pok. Stipe za 183/500 idealnog dijela, prava vlasništva čest. zem. 474/1 i 474/2 te čest. zgr. 1428 sve z.u. 1075 k.o. Split sa imena Ante Ivanišević – Kukoča, pa da se u zemljišnim knjigama imaju brisati navedeni upisi i uspostaviti ranije pravo vlasništva za sve navedene nekretnine na ime ranijeg vlasnika Stjepana Ivanišević – Kukoča, pok. Ante – Paška, sve u roku od 15 dana.

Tužitelji su uredili tužbeni zahtjev podneskom od 30. travnja 2013.

Tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. se u odgovoru na tužbu usprotivio navodima iz tužbe te je istakao kako je taj tuženik postupao u dobroj vjeri, pouzdajući se u istinitost i potpunost zemljišnih knjiga, pa predlaže da sud donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev.

Tuženik pod 3. Ante Ivanišević se usprotivio navodima iz tužbe te je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, dok tuženik pod 2. Ivica Parlov nije odgovorio na tužbu.

Tužitelji su podnescima od 22. siječnja 2017., 26. lipnja 2017. preinačili tužbu na način da su pored do tada istaknutog tužbenog zahtjeva istakli i druge zahtjeve, dok je podneskom od 25. listopada 2019. tužba proširena na još jednu tužiteljicu.

Tuženik pod 1. se podnescima od 9. listopada 2017. i 8. studenog 2019. usprotivio preinaci tužbe.

Odredbom članka 190. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – dalje: ZPP), koja se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, propisano je da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave. Stavak 2. istog članka propisuje da je nakon dostave tužbe tuženiku na odgovor potreban pristanak tuženika za preinaku tužbe, ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među stranakma.

Odredbom članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano je da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

Odredbom članka 196. stavak 2. ZPP-a propisano je da do zaključenja glavne rasprave može, uz uvjete iz stavka 1. tog članka, uz tužitelja pristupiti novi tužitelj ili tužba može biti proširena na novog tuženika s njegovim pristankom. Stavak 3. istog članka propisuje da nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, bez njegova pristanka ne može uz tužitelja pristupiti novi tužitelj.

Prema tome, kako tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju nije dao svoj pristanak na preinaku tužbe, sukladno podnescima tužitelja od 22. siječnja 2017. i 26. lipnja 2017., a ne radi se o preinaci koja bi bila svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, ovaj sud nije dozvolio preinaku tužbe.

Nadalje, kako se tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju usprotivio tome da uz ranije tužitelje u postupak pristupi i Francesca Zuccet, ovaj sud nije dopustio preinaku tužbe sukladno podnesku tužitelja od 25. listopada 2019.

Slijedom navedenog, sukladno odredbi članka 190. stavak 2. ZPP-a i odredbi članka 196. stavak 2. i 3. ZPP-a, odlučeno je kao pod točkom I. izreke rješenja.

Tužitelji su tijekom postupka ustrajali u tužbenom zahtjevu koji se odnosi na utvrđenje djelomične ništetnosti Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., solemniziran kod javnog bilježnika Marije Ivančić iz Solina, poslovni broj OU-162/97, i to baš u dijelu označenim točkom 9. OSIGURANJE, kojom točkom tuženik pod 2. Ivica Parlov kao punomoćnik ranijeg tuženika pod 3. Ante Ivaniševića dozvoljava osiguranje kredita odobrenog od strane tuženika pod 1. tuženiku pod 2. upisom založnog prava na teret nekretnina označenih kao čest.zem. 474/1 i čest. zem. 474/2 k.o. Split te na utvrđenje ništetnosti Dodatka br. 1. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2, ovjerenog kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu, pod brojem OU-13/98 22. siječnja 1998.

Najprije, ističe se da su tijekom postupka umrli pojedini tužitelji, kao i tuženik pod 3. Ante Ivanišević, pa da je tužba nastavljena u odnosu na njihove nasljednike.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti točke 9. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., solemniziranog kod javnog bilježnika Marije Ivančić iz Solina, poslovni broj OU-162/97, i to baš u dijelu kojim tuženik pod 2. Ivica Parlov kao punomoćnik ranijeg tuženika pod 3. Ante Ivaniševića dozvoljava osiguranje kredita odobrenog od strane tuženika pod 1. tuženiku pod 2. Ivici Parlovu upisom založnog prava na teret nekretnina opisanih kao čest.zem. 474/1 i čest. zem. 474/2 k.o. Split te na utvrđenje ništetnosti Dodatka br. 1. Ugovora o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2, ovjerenog kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu, pod brojem OU-13/98 22. siječnja 1998.

U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu, poslovni broj O-1218/72 od 25. prosinca 1974. (list 6 spisa), rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu, poslovni broj O-829/94 od 25. ožujka 1997. (list 7 spisa), ugovor o darovanju nekretnina (listovi 8-10 spisa), rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Jagode Makelja Šunjić, poslovni broj O-201/04 od 17. studenog 2004. (list 11 spisa), Ugovor o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997. (list 18 spisa), Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997. (list 19-20 spisa), punomoć od 11. kolovoza 1997. (list 21 spisa), presudu Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-9442/09 od 12. ožujka 2010. (listovi 22-33 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Splitu, poslovni broj Gžp-1146/11 od 26. travnja 2012. (listovi 68-70 spisa), izvršio je uvid u zemljišnoknjižni izvadak za nekretnine označene kao čest. zem. 474/1 i 474/2, upisane sada u z.u. 22214, k.o. Split (listovi 119-120 spisa) te ostale isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je u zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i čest. zem. 474/2, k.o. Split, bio upisan Stjepan Ivanišević – Kukoč, pok. Ante-Paška (prednik tužitelja). Nadalje, među strankama nije bilo sporno da je predniku tužitelja upis prava vlasništva izbrisan i da je umjesto njega upisan Ante Ivanišević – Kukoč. Nadalje, među strankama nije sporno ni to da je presudom Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-9442/09 od 12. ožujka 2010. (potvrđene u tom dijelu presudom Županijskog suda u Splitu, poslovni broj Gžp-1146/11 od 26. travnja 2012.)

naložen upis brisanja prava vlasništva sa imena Ante Ivanišević – Kukoča sa predmetnih nekretnina uz uspostavu ranijeg prava vlasništava i upis prava vlasništva Stjepana Ivanišević – Kukoča (prednika tužitelja).

Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da su tuženik pod 2. Ivica Parlov i tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. 22. kolovoza 1997. sklopili Ugovor o kreditu za likvidnost br. 18-10-00124-2, kao ni to da je na temelju tog ugovora banka kao kreditor upisala založno pravo na teret nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i 474/2, upisanih u zk.ul. 1075, k.o. Split (sada zk.ul. 22214, k.o. Split), za osiguranje svih tražbina iz ugovora o kreditu do iznosa od 250.000,00 USD, sa nuzgredicama.

Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da su tuženik pod 2. Ivica Parlov i tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. 20. siječnja 1998. zaključili Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., na temelju kojeg su ugovorne strane detaljnije regulirale pitanje osiguranja predmetnog kredita na nekretninama označenim kao čest. zem. 474/1 i 474/2, upisanih u zk.ul. 1075, k.o. Split.

Nadalje, među strankama nije bilo sporno da je ranije označeni tuženik pod 3. Ante Ivanišević dao punomoć tuženiku pod 2. Ivici Parlovu 11. kolovoza 1997., kojom je potvrdio da je on Ante Ivanišević – Kukoč, pok. Stipe, vlasnik nekretnina pobliže navednih u predmetnoj punomoći, među kojima su i nekretnine označene kao 474/1 u 474/2, upisane u zk.ul. 1075., k.o. Split. Nadalje, među strankama nije bilo sporno da je na temelju te punomoći tuženik pod 2. Ivica Parlov ovlašten zasnovati založno pravo na predmetnim nekretninama radi osiguranja novčanih tražbina kod domaćih i inozemnih banaka.

Kao sporno trebalo je utvrditi je li odredba članka 9. ugovor o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997. ništeta, kao i to je li ništetan Dodatak br. 1. Ugovoru o kreditu od 20. siječnja 1998., odnosno je li tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju postupao u dobroj vjeri kada je upisao založno pravo na predmetnim nekretninama radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu sklopljenog s tuženikom pod 2. Ivicom Parlovom.

Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, utvrđeno je:

- da je prednik tužitelja Stjepan Ivanišević – Kukoč pok. Ante – Paška bio upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i 474/2, upisanih u zk.ul. 1075, k.o. Split,

- da se na predmetne nekretnine kao vlasnik upisao Ante Ivanišević – Kukoč na temelju rješenja o nasljeđivanju i darovnog ugovora,

- da su predmetne nekretnine činile ostavinu iza pok. Stjepana Ivanišević – Kukoča, pok. Ante Paška, a njegovim nasljednicima da su utvrđeni upravo tužitelji, odnosno njihovi prednici,

- da u ostavinskom postupku koji se vodio iza smrti oca Ante Ivanišević – Kukoča, niti Ante Ivanišević – Kukoč, niti njegov otac kao ostavitelj u oporuci, nisu naznačili sporne nekretnine kao sastav ostavine, nego da su iste ušle u sastav ostavine omaškom ostavinskog suda,

- da su nekretnine označene kao čest. zem. 474/1 i čest zem. 474/2 upisane u zk.ul. 1075, k.o. Split, upisane na Stjepana Ivanišević – Kukoča (prednika tužitelja), na temelju dostavnice od 3. prosinca 1919.,

- da se Ante Ivanišević – Kukoč upisao kao vlasnik predmetnih nekretnina na temelju rješenja o nasljeđivanju iza pok. oca te darovnog ugovora s majkom (kao njegovom nasljednikom) iako je znao da njegov otac nije bio stvarni vlasnik predmetnih nekretnina,

- da je raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević 11. kolovoza 1997. izdao punomoć tuženiku pod 2. Ivici Parlovu u kojoj je navedeno da je on Ante Ivanišević – Kukoč (pok. Stipe) i da je on vlasnik, između ostalog, nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i 474/2,

- da je raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević ovlastio tuženika pod 2. Ivicu Parlova da upiše založno pravo na predmetnim nekretninama radi osiguranja kredita dobivenih od strane domaćih i inozemnih banaka,

- da su tuženik pod 2. i tuženik pod 1. sklopili ugovor o kreditu 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997 i Dodatak br. 1. Ugovoru o kreditu 20. siječnja 1998.,

- da je na temelju točke 9. Ugovora o kreditu br. tuženik pod 1. upisao založno pravo na nekretninama označenim kao čest. zem. 474/1 i 474/2, zk.ul. 1075, upisanih u k.o. Split, radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu sklopljenog između tuženika pod 1. kao kreditora i tuženika pod 2. kao korisnika kredita.

- da raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević nije bio vlasnik predmetnih nekretnina pa da nije mogao valjano ovlastiti tuženika pod 2. Ivicu Parlova da zasnuje založno pravo na predmetnim nekretninama u korist tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d., radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu sklopljenog s tuženikom pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju,

- da je točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997. ništetna, kao i Dodatak br. 1. Ugovoru o kreditu od 20. siječnja 1998.,

- da tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. nije postupao u dobroj vjeri i provjerio je li raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević stvarni vlasnik predmetnih nekretnina.

Odredbom članka 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje: ZOO) propisano je da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Odredbom članka 328. ZOO-a propisano je da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, dok je odredbom članka 327. stavak 1. ZOO-a propisano da na ništetnost sud pazi službenoj dužnosti i da se na nju može pozivati svaka zainteresirana osoba.

Članak 297. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14. – dalje: ZV) propisuje da je založno pravo ograničeno stvarno pravo na određenoj stvari (zalogu) koje ovlašćuje svog nositelja (založnoga vjerovnika) da određenu tražbinu, ne bude li mu o dospeljeću ispunjena, namiri iz vrijednosti te stvari, ma čija ona bila, a njezin svagdašnji vlasnik (založni dužnik) dužan je to trpjeti.

Odredbom članka 305. stavak 1. ZV-a propisano je da se založno pravo osniva na određenoj stvari ili pravu kao zalogu na temelju pravnoga posla osobe čiji je zalog (dobrovoljno založno pravo), sudske odluke (sudsko založno pravo) ili zakona (zakonsko založno pravo), a na način određen zakonom.

Članak 306. stavak 1. ZV-a propisuje da se na temelju pravnoga posla kojemu je cilj osnivanje založnoga prava na određenoj stvari ili pravu radi osiguranja namirenja određene tražbine iz vrijednosti zaloga osniva dobrovoljno založno pravo njegovim izvođenjem iz vlasništva stvari, odnosno pripadanja prava koje se njime opterećuje, a na način određen zakonom.

Odredbom članka 309. stavak 1. ZV-a propisano je da dobrovoljno ugovorno založno pravo na nekretnini (dobrovoljna ugovorna hipoteka) i na pravu izjednačenom s nekretninom stječe vjerovnik uknjižbom toga prava u zemljišnu knjigu kao tereta na njime opterećenoj nekretnini, ako zakonom nije što drugo određeno.

Kao sporno u ovom postupku trebalo je utvrditi je li točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997. ništeta, kao i to je li ništetan Dodatak br. 1. Ugovoru o kreditu od 20. siječnja 1998., odnosno je li tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju postupao u dobroj vjeri kada je upisao založno pravo na predmetnim nekretninama radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu.

Točkom 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., a koji ugovor je sklopljen između tuženika pod 1. kao kreditora i tuženika pod 2. kao korisnika kredita, propisano je da radi osiguranja vraćanja dobivenog iznosa kredita sa svim nuzgredicama korisnik kredita izjavljuje i pristaje da se na temelju tog ugovora može neposredno provesti uknjižba založnog prava na teret nekretnina upisanih kao čest.zem. 474/1, 476, 474/2, površine cca 5.276 m², z.u. 1075, k.o. Split, u korist Alpe Jadran Banke d.d. Split, za osiguranje svih tražbina iz tog ugovora do iznosa od USD 250.000,00.

Dodatkom br. 1. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., koji je potpisan između tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. i tuženika pod 2. Ivice Parlova 20. siječnja 1998., detaljnije je reguliran postupak osiguranja tražbine iz tog ugovora o kreditu na založenim nekretninama.

Uvidom u punomoć koja prileži spisu (list 21 spisa) utvrđeno je da istu potpisao Ante Ivanišević (raniji tuženik pod 3.) te da je u toj punomoći potvrdio da je on Ante Ivanišević – Kukoč, pok. Stipe, korisnik i vlasnik nekretnina među kojima su i nekretnine označene kao čest. zem. 474/1 i 474/2, upisane u k.o. Split te da na temelju te punomoći ovlašćuje tuženika pod 2. Ivicu Parlova da kod domaćih i inozemnih banaka ishodi kredite i zajmove i da u svrhu osiguranja za dobivene novčane iznose upiše založno pravo na predmetnim nekretninama.

Tijekom postupka, ocjenom svih izvedenih dokaza, utvrđeno je da raniji tuženik Ante Ivanišević nikada nije bio upisan kao vlasnik predmetnih nekretnina niti da se taj tuženik ikada zvao Ante Ivanišević – Kukoč.

Nadalje, uvidom u presudu Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-9442/09 od 12. ožujka 2010., koja je u tom dijelu pravomoćna, utvrđeno je da je kao vlasnik predmetnih nekretnina bio upisan prednik tužitelja – Stjepan Ivanišević – Kukoč te da je njegov upis prava vlasništva izbrisan i upisan je kao vlasnik Ante Ivanišević – Kukoč. Predmetnom presudom naloženo je brisanje prava vlasništva s imena Ante Ivanišević – Kukoča i uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja na način da se upiše pravo vlasništva Stjepana Ivanišević – Kukoča.

Uvidom u zemljišnoknjižni izvadak za predmetnu nekretninu utvrđeno je da na temelju presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj P-9442/09 od 12. ožujka 2010. brisano pravo vlasništva s imena Ante Ivanišević – Kukoča i da je uspostavljeno ranije zemljišnoknjižno stanje na način da je upisan prednik tužitelja, a kasnije i tužitelj.

Nadalje, uvidom u zemljišnoknjižni izvadak za predmetne nekretnine utvrđeno je da je u zemljišnim knjigama upisano založno pravo u koristi tuženika pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. radi osiguranja tražbine u iznosu od 217.000,00 USD i nuzgredica, na temelju ugovora o kreditu "U Splitu, 22.08.1997. godine" i punomoći "Split, 11.08.1997. godine".

Prema tome, ocjenom svih izvedenih dokaza tijekom postupka, utvrđeno je da raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević nikada nije bio vlasnik nekretnina na kojima je upisano založno pravo radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu sklopljenog između tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. kao kreditora i tuženika pod 2. Ivice Parlova kao korisnika kredita.

Naime, da bi netko mogao valjano zasnovati založno pravo na nekretnini na temelju pravnog posla kakav je punomoć koju je raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević izdao tuženiku pod 2. Ivici Parlovu, potrebno je da svoje pravo izvodi iz prava vlasništva (članak 306. stavak 1. ZV-a). Međutim, kako tuženik pod 3. Ante Ivanišević nikada nije bio vlasnik nekretnina na kojima je zasnovano založno pravo u korist tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. u stečaju, niti je ranije upisani vlasnik Ante Ivanišević – Kukoč bio stvarni vlasnik predmetnih nekretnina, imajući u vidu da tuženik pod 3. Ante Ivanišević i upisani vlasnik Ante Ivanišević – Kukoč nisu ista osoba, tuženik pod 3. Ante Ivanišević nije niti mogao valjalo ovlastiti tuženika pod 2. Ivicu Parlova da na predmetnim nekretninama zasnuje založno pravo u korist tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. u stečaju radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu kojeg su sklopili tuženik pod 1. i tuženik pod 2.

Stoga je, po ocjeni ovog suda, ništetna točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., kojom je tuženik pod 2. Ivica Parlov ovlastio tuženika pod 1. Alpe Jadran Banku d.d. da upiše založno pravo na nekretninama koje su predmet ovog postupka radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu, kao i Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu od 20. siječnja 1998., kojim se mijenja točka 9. ranijeg Ugovora o kreditu u pogledu osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu.

Naime, kako raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević nikada nije bio vlasnik predmetnih nekretnina, isti nije niti mogao ovlastiti tuženika pod 2. Ivicu Parlova da zasnuje založno pravo na tim nekretninama radi osiguranja tražbina iz ugovora o kreditu koje tuženik pod 2. sklopi s domaćim i stranim bankama, u korist banaka.

Stoga, kako je točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., kao i Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu od 20. siječnja 1998. protivna prisilnim propisima i moralu, odlučeno je kao pod točkom I., II. i III. izreke ove presude.

Odredbom članka 318. ZV-a propisano je da se na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige glede založnih prava na nekretninama (hipoteka), na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 122. do 125. tog Zakona, ako nisu suprotne pravnoj naravi tih prava.

Odredbom članka 122. stavak 1. ZV-a propisano je da se smatra da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, pa tko je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige, ne znajući da ono što je u njih upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja, uživa glede toga stjecanja zaštitu prema odredbama zakona, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stjecatelj bio u dobroj vjeri ako u trenutku sklapanja posla, a ni u trenutku kad je zahtijevao upis, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da stvar pripada otuđivatelju.

Po ocjeni ovog suda, tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. u stečaju ne uživa zaštitu sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 318. ZV-a u svezi s odredbom članka 122. stavak 1. i 2. ZV-a iz razloga što je tuženik pod 1. Alpe Jadran Banka d.d., u trenutku kada je upisivao založno pravo na nekretninama koje su predmet ovog postupka nije postupao u dobroj vjeri i to stoga što je s obzirom na okolnost da je u zemljišnim knjigama kao vlasnik bio upisan Ante Ivanišević – Kukoč, a da je punomoć tuženiku pod 2. Ivici Parlovu izdao raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević imao razloga posumnjati u to je li tuženik pod 3. Ante Ivanišević stvarni vlasnik predmetnih nekretnina. Prema tome, kako tuženik pod 1. nije postupao u dobroj vjeri, niti je poduzeo dodatne radnje radi provjere prava vlasništva predmetnih nekretnina, tuženik pod 1. se ne može pozvati na zaštitu povjerenja u zemljišne knjige.

Prema tome, kako je tijekom postupka utvrđeno da raniji tuženik pod 3. Ante Ivanišević nije bio vlasnik nekretnina koje su predmet ovog postupka, niti da je mogao valjano ovlastiti tuženika pod 2. Ivicu Parlova da upiše založno pravo u korist tuženika pod 1. Alpe Jadran Banke d.d. radi osiguranja tražbine iz ugovora o kreditu kojeg su sklopili tuženik pod 1. Alpe Jadran banka d.d. kao kreditor i tuženik pod 2. Ivica Parlov kao korisnik kredita, odnosno da je raspolaganje ranijeg tuženika pod 3. Ante Ivaniševića protivno prisilnim propisima i moralu, utvrđeno je da su točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., kao i Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu sklopljen 20. siječnja 1998., ništetni.

Postupanje ranijeg tuženika pod 3. Ante Ivaniševića je, po ocjeni ovog suda, protivno prisilnim propisima i to odredbi članka 306. stavak 1. ZV-a, kao i moralu jer se ni u kojem slučaju ne može smatrati moralnim to da netko na temelju ugovora upisuje založno pravo i opterećuje tuđe nekretnine bez volje, znanja i suglasnosti samog vlasnika.

Stoga, odlučeno je kao pod točkama I. i II. izreke ove presude.

Kako su točka 9. Ugovora o kreditu br. 18-10-00124-2 od 22. kolovoza 1997., kao i Dodatak br. 1. Ugovora o kreditu sklopljen 20. siječnja 1998., utvrđeni ništetnim, a tuženik pod 1. je upisano založno pravo na nekretninama tužitelja radi osiguranja svoje tražbine na temelju tih ugovora, valjalo je naložiti upis brisanja založnog prava – hipoteke upisane pred zemljišnoknjižnim odjelom Općinskog suda u Splitu, na teret nekretnina označenih kao čest. zem. 474/1 i čest. zem. 474/2, k.o. Split, pod brojem Z-5250/98 u korist Alpe Jadran banke d.d. Split i odlučiti kao pod točkom III. izreke ove presude.

Ovaj sud je odbio kao nepotreban prijedlog tužitelja za saslušanjem tuženika pod 2. Ivice Parlova, kao i prijedlog tuženika pod 1. za saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika pod 1. jer bi, po ocjeni ovog suda, izvođenje tih dokaza dovelo do nepotrebnog odugovlačenja postupka, a ne bi dovelo do drugačije odluke suda. Naime, tuženik pod 2. Ivica Parlov nije niti odgovorio na tužbu niti je na bilo koji način tijekom postupka osporio navode iz tužbe, pa iz navedenog proizlazi da je tuženik pod 2. nezainteresiran za ishod ovog postupka. Stoga, izvođenje dokaza njegovim saslušanjem dovelo bi samo do nepotrebnog odugovlačenja postupka, a ne bi imalo utjecaja za odluku suda jer je sud sve odlučne činjenice utvrdio ocjenom materijalnih dokaza koji prileže spisu.

Nadalje, ovaj sud je odbio kao nepotreban i prijedlog tuženika pod 1. za saslušanjem stečajne upraviteljice tuženika pod 1. Meri Šitić. Naime, uvidom u sudski registar utvrđeno je da je rješenjem ovog suda poslovni broj XVI St-17/02 dana 15. svibnja 2002. otvoren stečajni postupak nad tuženikom pod 1. Alpe Jadran Banka d.d. i da je za stečajnog upravitelja

imenovana Meri Šitić. Dakle, ista nema nikakva neposredna saznanja vezana za predmet postupka pa je sud ocijenio da je njeno saslušanje u ovom postupku nepotrebno.

Stoga, uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Tužitelji su postavili zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 46.000,00 kuna.

Kako su tužitelji u cijelosti uspjeli u ovom postupku, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješacu nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.

Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 260.000,00 kuna, tužiteljima je valjalo priznati trošak sastava tužbe u visini od 500 bodova (Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. – dalje: Tarife)), po 500 bodova za sastav podnesaka od 30. travnja 2013., 27. siječnja 2017., 26. lipnja 2017. i 25. listopada 2019. (Tbr. 8.1. Tarife), po 500 bodova za zastupanje na ročištima održanim 15. studenog 2017. i 31. siječnja 2020. (Tbr. 9.1. Tarife) te 125 bodova za zastupanje na ročištu održanom 21. studenog 2019. (Tbr. 9.5. Tarife). Dakle, tužiteljima je valjalo priznati ukupno 3.625 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tužiteljima je valjalo priznati na ime troškova postupka ukupno 36.250,00 kuna.

Nadalje, tom iznosu je valjalo pridodati i trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 6.000,00 kuna, sukladno Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19.).

Dakle, tužiteljima je valjalo priznati ukupan trošak postupka u iznosu od 42.250,00 kuna, dok je za više zatraženi iznos od 3.750,00 kuna zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan.

Naime, kako je ročište održano 21. studenog 2019. odgođeno prije početka raspravljanja, tužiteljima je za to ročište priznato 125 bodova umjesto zatraženih 500.

S obzirom da su tuženici jedinstveni suparničari (članak 201. ZPP-a), tuženici su sukladno odredbi članka 161. stavak 3. ZPP-a tužiteljima solidarno dužni nadoknaditi troškove postupka.

Stoga, odlučeno je kao pod točkom II. izreke rješenja.

U Splitu 11. ožujka 2020.

Dokument je elektronički potpisan:

RAJANA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:

11-03-2020

10:07:09

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=BULJAN
G=RAJANA
CN=RAJANA BULJAN

Sutkinja

Rajana Buljan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude.

Dostaviti:

- tužiteljima po punomoćniku Emilu Šeparoviću, odvjetniku u Splitu
- tuženiku pod 1. po punomoćniku Marinu Budimiru, odvjetniku u Splitu
- tuženiku pod 2. Ivici Parlovu, Split, Varaždinska 2/b
- tuženiku pod 3. po punomoćnicima Ivi Smrke i Maji Smrke, odvjetnicima u Splitu
- tuženiku pod 4. Stjepanu Ivaniševiću, Žrnovnica, Domljanovića 34

Broj zapisa: **17894-cc4e5**

Kontrolni broj: **066d6-71071-cc3c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-2295/2011-59

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Rajana Buljan

Datum pravomoćnosti: 30.09.2021.

Datum ovršnosti: 19.12.2021.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Broj zapisa: **eb303-86193**

Kontrolni broj: **0c152-6871f-4b62d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I
UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.